

DJURGÅRDAREN

N:o 4. 1920.

Ägare: *DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING.*
Ansvarig utgivare: *J. C. N. af KLERCKER.*
Redaktör: *ERIC AHLSTRÖM, Skärsåtra.*
Riks- och Allm. Telefon: Skärsåtra 41 (samtrafik).

12:te årgången.

MÄSTARE 1920.

Ett bokslut över den säsong, som gått, visar icke det sedvanliga stora idrottsliga nettot. För visso har det skurits betydligt med lagrar och för visso ha våra bästa män fört våra färger med den mästerskapsäran — men hade vi inte väntat ett par tre mästerskap till?

Måhända hade vi det, och nog har det också mången gång svidit i själen på en, när vi plockats av konkurrenterna. Men strunt det! Djurgården har i alla fall hävdat sin ställning, åter fastslagit, att föreningen alltjämt, obruten och frisk, går i tetgruppen. Och, sådan andan inom den stora familjen i dessa sena dagar är, kunna vi förtröstansfullt ge oss i kast med nya uppgifter.

De medlemmar, som hedrat föreningen, skola emellertid ha sitt välförtjänta tack. I alla fall ha de vunnit sina mästerskap i svår konkurrens, nästan i alla fall under svåra förhållanden, i intet fall tvivelaktigt. De ha skött sig, som vi väntat; segt och uthålligt ha de gått fram mot

Svenska mästare.

Einar Olsson, skidor, kombinerad löpning.

David Lindén, boxning, lätt tungvikt.
Fritjof Svensson, brottning, fjädervikt.

Distriktsmästare.

Joel Engh, skidor, 60 km. löpning.

Joel Engh, Axel Persson och Albin Sandström, skidor, lag, budkavle.

Joel Engh, Gunnar Tandberg och Olle Tandberg, skidor, lag, 60 km. löpning.

Fritjof Svensson, brottning, fjädervikt.
Gottfrid Svensson, brottning, lättvikt.

segrarplatsen, utan ett ögonblicks tvekan, utan att ta sig en funderare över besvärigheterna.

Vi hälsa Dig, Einar, gamle vän, som i år tagit Ditt mästerskap. Vi hälsa Dig, Fritjof, som efter många års träget och

samvetsgrant arbete äntligen fått Ditt första svenska mästerskap. Och vi hälsa Dig, David, som bland de första svenska mästarerna i Din idrott låtit djurgårdsnamnet bli värdigt representerat.

Och med Eder, duktiga distriktsmästare, glädjas vi över framgångarna.

Men det är därför icke slut. Nya uppgifter vinka och fordra, att lagern icke får locka till vila utan fastmer till ännu mycket mer arbete.

Ni, alla sommaridrottsmän, tagen exempel av våra mästare för i år. Låt deras framgångar icke giva Eder någon ro och följ efter dem, tag upp dem och gå förbi dem. Att ta dem som exempel är nog den största heder, vi kunna bevisa dem.

Och de förstå nog väl, att vi i vår efterförd bära dem vår tacksamhet!

Ja, det är allt som vi förmå säga Eder. Det är kort, djurgårdiskt kärvt kanske, men varmt och ärligt.

Eric Ahlström.

En sida fotbollstatistik,

ur Klehans och Alas anteckningar.

Vi ha nu spelat boll i tjuu av våra snart trettio långa år. Att det skett med övervägande framgång är ju känt; Djurgårdens namn har under alla de tjuu åren nämnts bland tetlagen. Detta är imponerande och värt ett särskilt kapitel, som väl kommer i sinom tid.

Det är emellertid inte så värst många bland dagens djurgårdare, som känna till triumferna från fordom, och för dem, och förresten för alla de gamla också, torde nedanstående symmerligen intressanta siffror vara av angenämt värde.

Klercker började samla data först av alla. Och han höll på med det femårsperiod efter femårsperiod, varje gång med en årsbok som drivmotor. Allt skulle ha varit klart till 1916, då Djurgården tog hem de tjugufem första åren, men boken blev även då bara en förnämlig tanke.

Sedan började jag hysa förmättna tankar på en 30-årsbok. Men dessa kröpo skändligen ihop till intet: både Ö. S. och ett allmänt sammanträde förnekade möjligheterna för bokens ekonomiska realiserande.

Och därför få strödda anteckningar ur vår förenings historia — vars förtäljande skulle betyda ett tvärsnitt genom svensk idrott i sin allra största utsträckning — inflyta då och då i vår tidning. På så sätt blir ju icke allt arbete, som Klercker och jag (i mycket mindre mån hittills) nedlagt, förspild möda.

Redaktören.

— 1899 —

Den	??/?	mot	Allmänna I. K.	..	0—2
»	??/?	»	»	»	2—1
»	??/?	»	Gävle I. F.	.....	0—3
»	??/?	»	Allmänna I. K.	..	3—0

— 1900 —

Den	27/5	mot	Allmänna I. K.	..	1—2
»	2/7	»	»	..	0—0
»	14/7	»	»	..	1—2
»	22/7	»	I. F. Svithiod	....	1—0
»	22/7	»	Allmänna I. K.	..	0—0
»	2/9	»	»	..	0—2

— 1901 —

Den	24/5	mot	I. F. Svithiod	....	2—0
»	27/5	»	Allmänna I. K.	..	2—1
»	8/6	»	I. F. Svithiod	....	2—0
»	13/6	»	Allmänna I. K.	..	2—1
»	19/6	»	I. F. Svithiod	....	2—0
»	26/6	»	Allmänna I. K.	..	3—1
»	2/7	»	I. F. Svithiod	....	3—0
»	9/7	»	Allmänna I. K.	..	2—0
»	16/7	»	Allmänna I. K.	..	1—0
»	18/7	»	Allmänna I. K.	..	1—0
»	23/7	»	I. F. Svithiod	....	3—0
»	28/7	»	»	....	2—2
»	30/7	»	Allmänna I. K.	..	4—0
»	6/8	»	I. F. Svithiod	....	6—0
»	11/8	»	Stockholms I. K.	..	1—0
»	11/8	»	Allmänna I. K.	..	2—0
»	18/8	»	»	..	0—0
»	2/9	»	Gävle I. F.	.....	1—1
»	22/9	»	Allmänna I. K.	..	2—0

— 1902 —

Den	29/6	mot	I. F. Svithiod	....	3—0
»	6/7	»	Allmänna I. K.	..	3—0
»	13/7	»	Östermalms S. K.	..	4—0
»	15/7	»	I. F. Svithiod	....	2—1
»	18/7	»	Allm. I. K., lag II	..	5—0
»	3/8	»	I. F. Sleipner	....	9—0
»	17/8	»	Östermalms I. F.	..	4—0
»	24/8	»	Göteborgs I. F.	..	2—0
»	31/8	»	I. F. Svithiod	....	2—1
»	7/9	»	Gävle I. F.	.....	0—1
»	14/9	»	Norrmalms S. K.	..	13—0
»	12/10	»	Örgryte I. S.	....	1—5

— 1903 —

Den	26/4	mot	I. F. Svithiod	....	7—0
»	»	»	Allmänna I. K., II	..	6—0
»	3/5	»	Österbro B. C.	..	1—6
»	5/5	»	»	..	0—15
»	10/5	»	Uppsala I. F. K.	..	1—0
»	21/5	»	Eskilstuna I. F. K.	..	4—0
»	28/5	»	Göteborgs I. F.	..	5—1
»	29/5	»	B. 93	.....	0—8
»	7/6	»	Sthlms I. F. K.	..	2—1
»	9/8	»	Norrköp:s I. F. K.	..	12—1
»	23/8	»	Östermalms I. F.	..	1—0
»	30/8	»	Komb. Sthlms-lag	..	3—3
»	1/9	»	Sthlms I. F. K.	..	1—3

— 1904 —

Den	8/5	mot	Sthlms I. F. K.	..	4—3
»	22/5	»	Eskilstuna I. F. K.	..	5—1
»	23/5	»	»	..	1—5
»	19/6	»	Köpings I. F. K.	..	11—0
»	10/7	»	Allmänna I. K.	..	4—1
»	24/7	»	I. F. Drott	.....	4—0
»	31/7	»	Norrköp:s I. F. K.	..	3—0

Den	14/8	mot	Komb. Sthlms-lag	..	4—2
»	28/8	»	Norrmalms I. K.	..	2—0
»	11/9	»	Gävle I. F.	.....	1—0
»	18/9	»	Akademisk B. C.	..	5—0
»	25/9	»	Allmänna I. K.	..	3—2
»	16/10	»	Örgryte I. S.	....	1—2

— 1905 —

Den	20/4	mot	Allmänna I. K.	..	2—1
»	7/5	»	Norrköp:s I. F. K.	..	2—2
»	9/5	»	Stockholms I. K.	..	2—0
»	14/5	»	Örgryte I. S.	....	0—1
»	21/5	»	Östermalms I. S.	..	4—0
»	28/5	»	Uppsala I. K.	....	1—0
»	30/5	»	Allmänna I. K.	..	2—0
»	12/6	»	Stockholms I. K.	..	3—1
»	16/6	»	Uppsala I. F. K.	..	5—0
»	16/7	»	Söderhamns I. F.	..	5—1
»	21/7	»	Sthlms I. F. K.	..	5—5
»	24/7	»	»	..	0—2
»	13/8	»	Gävle I. F.	.....	1—1
»	22/8	»	Allmänna I. K.	..	2—2
»	3/9	»	Sthlms I. F. K.	..	1—1
»	7/9	»	»	..	1—2
»	17/9	»	Östermalms I. F.	..	1—0
»	15/10	»	Eskilstuna I. F. K.	..	2—3
»	5/11	»	Allmänna I. K.	..	4—2

— 1906 —

Den	29/4	mot	Sthlms I. F. K.	..	2—1
»	6/5	»	Uppsala I. F. K.	..	1—0
»	12/5	»	Mariebergs I. K.	..	0—0
»	13/5	»	Allmänna I. K.	..	1—0
»	17/5	»	Västermalms I. F.	..	4—0
»	21/5	»	Sthlms I. F. K.	..	1—2
»	26/5	»	»	..	0—3
»	29/5	»	Allmänna I. K.	..	4—0
»	16/6	»	B. S. Drott	.....	8—1
»	30/6	»	Eriksdals I. F.	..	7—2
»	5/7	»	Allmänna I. K.	..	1—0
»	8/7	»	Mariebergs I. K.	..	1—1
»	12/7	»	»	..	3—1
»	17/7	»	Sthlms I. F. K.	..	3—0
»	21/7	»	Mariebergs I. K.	..	1—0
»	24/7	»	Västermalms I. K.	..	4—1
»	31/7	»	Allmänna I. K.	..	3—0
»	5/8	»	Sthlms I. F. K.	..	1—1
»	23/8	»	Mariebergs I. K.	..	3—1
»	26/8	»	Norrköp:s I. F. K.	..	3—0
»	28/8	»	Sthlms I. F. K.	..	1—0
»	3/9	»	Akademisk B. C., Köpenhamn	....	1—2
»	9/9	»	Norrköp:s I. F. K.	..	8—0
»	16/9	»	Uppsala I. F. K.	..	0—0
»	23/9	»	Gävle I. F.	.....	3—2
»	30/9	»	Sthlms I. F. K.	..	0—0
»	7/10	»	Örgryte I. S.	....	3—4
»	9/10	»	Sthlms I. F. K.	..	0—2

ARTIKLAR
för

Vinter- & Sommar-
sport, Boxning,
Gymnastik m. m.

A. WEIMARKS
SPORTMAGASIN
3 Storkyrkobrinken 3:

Brottning

Upsalatävlingarna.

Jag blev nödsakad att avbryta referatet av Upsalamatcherna i »den privata serien». Intresserade få alltså börja om i marsnumret för att få något sammanhang i nedanstående.

*

I mellanvikt A deltog Eriksson, men han mötte sitt öde som vanligt i Karlsson från Brandkåren. E. hade en halv nelson inne, men K. parerade med en sugning, som E. ej kunde komma ifrån. Tid 14.20.

Larsson, Brandkåren, hade lättare arbete med den gänglige djurgårdaren, som gick bort efter halv nelson och 2 min. 45 sek.

I B-klassen ställde Davidsson upp. Lindholm, Brandkåren, vilken han mött åtskilliga gånger förut, segrade även nu efter en mycket trevlig och snabb match, och D. fick nöja sig med ett andra pris.

Seniorenas fjäderviktsmatcher förlöpte till Fritjofs första placering. I matchen mot Kjellström avstod denne, som haft en hård strid emot Nevelius, där han förlorade på ett lindénagrep efter 9 min., varför Fritjof gick direkt i finalen mot Nevelius. Det blev en 20 min. match, där Svensson hela tiden var den bättre och slog det ena greppet efter det andra. N. klarade sig emellertid ur dem alla, men Svenssons poängseger var ställd utom allt tvivel.

Djurgården hade endast Räsänen med i lättvikt. Dennes match mot Grandin, Uppsala, var intensiv och spännande, med den lille finn-djurgårdaren som den initiativrike och energiske. Efter precis 7 min. föll emellertid R. på eget grepp och förlorade därigenom en ganska säker första placering.

Tunga mellanviktsklassen bland seniorna hann icke avgöras utan gick tisdag

gen den 16 d:s mellan djurgårdarna Titus och Herm. Pettersson, varvid den förre avgjorde den bättre placeringen till sin fördel.

Prislistan i den andra seriematchen fick följande utseende:

SENIORER.

Fjädervikt:

1. F. Svensson.
2. A. Nevelius, Uppsala.
3. K. Kjellström.

Lättvikt:

1. E. Grandin, Uppsala.
2. A. Räsänen.

Mellanvikt A:

1. E. Titus.
2. H. Pettersson.

JUNIORER.

Fjädervikt:

1. E. Svensson.
2. N. Mellin, Brandkåren.
3. J. Blomqvist.

Lättvikt:

1. H. Östher.
2. G. Pettersson.
3. N. Vedin, Uppsala.

Mellanvikt B:

1. A. Lindholm, Brandkåren.
2. A. Davidsson.

Fritjof Svensson
dubbelmästare.

Gottfrid Svensson
distriktsmästare.

Fritjof har tagit hem sitt första svenska mästerskap. Jönsson, från Malmö, ställde inte upp mot honom — som vanligt — och det hårdaste motståndet mötte vår energiske fjäderviktare hos Nevelius, fordom förhoppningsfull djurgårdare, numera dito Upsalabo. — Gottfrid hade ingen lycklig dag, arbetade oavgjort med den slutlige mästaren, Lindberg, och avstod sedan, med en tredjeplacering.

I distriktsmästerskapet hade ingendera någon motståndskraftig motståndare, utan de togo hem värdigheterna med glans och pondus. — Herman Pettersson försökte vid samma tillfälle ta hem distriktet i tunga mellanvikten, men hade för bråttom och föll för eget grepp. — Djurgårdens övriga deltagare skötte sig gott och togo alla placeringarna i fjäder- och lättvikt.

C. M. OTTERMANN,
— JUVELERARE —
GÖTGATAN 9, STOCKHOLM.
Sportpriser. — Förlovningsringar.

Fotboll

Säsongen

är, när detta läses, redan nästan en månad gammal! Vi befunno oss nämligen i mitten av mars helt plötsligt uppe i ett alldeles idealiskt fotbollsväder och fjorton dagar senare hade träningsvärken lämnat musklerna. Att sålunda vara i kondition redan första april är ju rekord — men. Det gäller att nu inte vara oförständig.

Sålunda får här i fortsättningen inte forceras, så att alla kraftförråd bli tömda i förtid, utan var och en måste förstå att hushålla, även om känslan av överdådig form skulle inbjuda till ett prov på dess högsta kvalitet.

Och så en annan sak. Ö. S. har i början av maj en överraskning i beredskap åt de förståndiga och intresserade spelarna, och då duger det minsann inte att komma med utpinade muskler och urkramat intresse ut till Traneberg.

Beträffande fotbollssäsongens utseende är för ögonblicket endast att i förbigående nämna, att den ser ut att bli givande i sportligt avseende, med nationell och internationell fotboll i stor utsträckning och brokig blandning samt att vår förening därvid blir mycket, men utslutande sympatiskt engagerad. Hur denna representation sedan kommer att gestalta sig, beror naturligtvis på hur

A-laget

för året kommer att se ut och sköta sig. Med avseende på båda frågorna äro vi emellertid ganska lugna: ledningens och spelarnas man och därmed förknippade egenskaper samt stora intresse inger förtroende. Laget har förresten redan hunnit dokumentera sig såsom respektabelt. Annandag påsk spelade nämligen

JOHN W. EHMKE

TRYCKERI

Hornsgatan 158, Sthlm Sö.

UTFÖR ALLA SLAGS TRYCK-

ALSTER VÄL OCH BILLIGT.

ALLM. TEL. SÖ. 98 87.

Velocipeder

äro eleganta,
solida och
lättgående

HUSQVARNA
Generaldepôt
STOCKHOLM

A-laget - Hammarby 2-2

i en match (på Traneberg), som av pressen fick betyget godkänd, minst, och vilken match till stor del lär ha varit Djurgårdens. Bland minnesvärda individuella detaljer har relaterats:

Öjermarks överraskande smidiga högerinnerforwardsspel, med trevligt samförstånd med

Gotte Johansson, som konstaterades besitta god form, uthållighet och smidighet, i samma grad som

Karlstrand, vilken lär ha härjat på sin ytterplats i förtroendeingivande form. Vidare påstås det att

Hemming redan gått in för fjöretets rivande, ettriga form, samt att

Wicksell genom att i år ha börjat tidigare än förra året går fram mot sin allra bästa form. Bland de övriga lär

Nordenskjöld ha imponerat genom sin stora kraft, energi och sprittande arbetslust, liksom

Elmblad, som redan visade samma fruktansvärda räckvidd och outslitliga arbetslust som förra året.

Ekberg, förra året otäckt knäskadad, jobbade med entusiasm och utträttade en hel del saker, som överraskade. Angenäm var den förnyade bekantskapen med

Sundberg, som har de allra största förutsättningar att spela in sig på centerforwardspalten och i djurgårdarnas hjärtan. Slutligen visade

Gustafsson från Köpings stad den offensivlust, skallarförmåga och krume-lurlist, som redan för tio år sedan gjorde honom internationell samt

Rudén den nävsäkerhet, uppfattning och påpasslighet, som redan så många gånger räddat djurgårdsburen från obehagliga situationer.

Om matchen är ingenting annat att berätta än att Öjermark tog ledningen, Hammarby kvitterade med en hands och tog ledningen med ett »tuppmål» samt att ställningen åter utjämnades av Wicksell med en fräsande straffspark.

Det är allt. Och vi få sätta oss ned och vänta på fortsättningen.

B-laget

är i år sammansatt — eller skall bli — efter principen: de bästa spelarna först,

inga kotterjer. Det är naturligtvis det enda förnuftiga och med de namn, som finnas tillgängliga, blir det helt enkelt ett mycket farligt lag. Det är precis allt vad som för ögonblicket kan sägas.

C-laget

blir, som en naturlig följd av föregående, det näst bästa reservlaget. Även till sammansättningen av detta lag, som genom årsmötet i Stockholms Fotbollsförbund fick stanna kvar i sin klass II, står en mängd spelare till föfogande. Och vi ha rätt att vänta, att den topplacering, som vårt C-lag de två sista åren innehaft, även intinner sig i år.

D-laget

blir sympatiskt. Därför att det blir så ungt och friskt sammansatt. I detta, som spelar så högt upp som i Klass III, gå in flera av våra allra mest förhoppningsfulla ungdomar; och kan det laget sedan hålla ihop, då äro vi såverade för gott fotbollsmaterial i många år framåt.

Junior-laget

har det likaledes synnerligen gynnsamt ställt i fråga om spelarettillgång. Jag har sett en hel del av de tilltänkta. Det är resliga, smidiga, trevliga och käcka pojkar, gott material, sålunda, med stil och gott humör. Vi skola ägna detta lag en särskild uppmärksamhet i år.

Oldboys-laget

har äntligen fått se sin stora dröm uppfylld. En serie. Initiativet, som är ett gammalt från Djurgården, har kunnat realiseras av Uppsala Oldboys Klubb, som startar en serie om ett vackert vandringpris mellan Uppsala, Djurgården, Hammarby, Vestermalm och Aikå(?). Heja, för hundra gubbar, ni elva pojkar. Här finns det tradition att aldrig ta stryk att försvara.

A la.

Att av alla spelare observeras.

För de bollskor, som spelare får ut eller redan innehar, står han i ansvar,

och skola dessa, väl rengjorda och insmorda, vid säsongens slut inlämnas till sekreteraren för vinterförvaring.

Vidare skola icke grejorna slängas huller om huller ute i avklädningsrummen på Traneberg. Enklarest är ju att ett par tre stycken spelare slå sig tillsammans om ett skåp och låsa in allt i detta. I skåpet skall inte stuvvas in smutsiga skor och våta tröjor. Skorna skola göras rena och efter en »regnig» match helst insmörjas, för att förekomma mögel och andra tråkigheter. Tröjorna kunna också torkas utan större besvär.

I avklädningsrummen ute på Traneberg kommer att uppsättas ett tränings-schema, vilket icke skall hänga där bara för syns skull utan till absolut efterföljd. Tillsvidare kommer träningsstiderna att utlysas i tidningarna (D. N., St.-Tidn. och Idrottsbladet).

På de träningsstider, vi redan haft, har det förresten varit förvånansvärt få pojkar ute. Detta duger absolut inte. Då vi endast haft en träningsdag i veckan, tycker jag, att samlingen kunnat ske mangrannt. Alltså gå vi samtliga på träningsgarna hädanefter.

De spelare, som ännu ej betalt sina årsavgifter, torde omedelbart verkställa detta, antingen direkt till Wilhelmsson eller också genom Sundberg, ty utan träningskort kommer man i år att känna sig tämligen utomstående.

Sekreteraren.

Förestående fotboll- evenemang,

i vilka vårt representationslag äro inblandade, återges här nedan. De flesta matcherna ingå i den svenska serien, ett par äro av betydande internationellt värde. Flera tillkomma naturligtvis, allt tydande på en synnerligen intressant säsong.

- 25.4. Gais—Djurgården.
- 5.5. Hammarby—Djurgården.
- 9.5. Djurgården—Norrköping.
- 16.5. Djurgården—Örgryte.
- 26.5. Djurgården—H. B. S.
- 30.5. Göteborg—Djurgården.
- 2.6. Djurgården—Aikå.
- 5.6. Brann—Djurgården.
- 6.6. Brann—Djurgården.

M Ö B L E R

av finare och enklare slag utföras på beställning.

R E N O V E R I N G

av antika möbler samt ompolering och boning.

BUTIKSINREDNINGAR, BYGGNADER

och för övrigt allt vad till yrket hörer utföras till humana priser av

O. B. HANSSONS

RENSGATAN 16. — SNICKERI. — Allm. T. 260 12.

HUVUDET

PÅ SPIKEN

TRÄFFAR DU, OM DU KÖPER
DIN HAMMARE HOS

Alg. Nilssons Järnaffär

Birger Jarlsгатan 29, Sthlm.
Riks 90 52. Allm. 53 70.

Konkurrenspokalen.

Sedan vi sist meddelade någonting angående tävlingen om detta pris, hava icke mindre än tre slagningar ägt rum om detsamma. I de två första tävlingarna gick det olyckligt för Djurgården, som varje gång ej förmådde placera sig bättre än tredje lag och icke nog härmed, efter det sålunda åsamkade andra nederlaget var Djurgården också distanserad i totalpoäng av B. K. S. och höll endast futtiga 4 pinnars försprång framför X. B. Vid bägge dessa tillfällen gick emellertid det individuella priset till oss genom H. Lundberg (374 p.) och H. Lundgren (372 p.) resp.

Men så kom den 10 april med femte tävlingen på dagordningen och härmed ett för Djurgårdens motståndare synnerligen ogynnsamt omslag i händelsernas förlopp. För Djurgården startade som första par Bång och Sandin, vilka började med var sin utmärkta serie på första banan, 202 och 218 resp. På andra banan misslyckades Sandin ganska ordentligt, under det att Bång även här fick upp en god serie. Totalpoängen för denna omgång blev för Djurgården 717, med vilket resultat toppen hölls med glans.

Djurgårdens andra par var Th. Lundberg—Lundgren. Det gick likadant för Lundgren som för Sandin, utmärkt på 2:an och »nach Berlin» på 3:an, medan Lundberg jor redde sig bra på bägge banorna. Parets poäng blev 729 och Djurgården hade nu definitivt sagt adjö åt konkurrenterna.

Lundberg som gick in som femte man, var ej heller hägad att släppa efter på det vunna försprånget utan drog i stället ifrån konkurrenterna ytterligare, åtskilliga poäng, så att då slutsiffrorna nedräknades voro dessa:

1. Djurgården 1761 p. (rekord för denna tävling); 2. A. S. K. 1621 p.; 3. B. K. S. 1569 p.; 4. X. B. 1328 p.

Det individuella priset gick denna gång

Djurgårdarna förbi och hamnade hos B. K. S:aren E. Pettersson för uppnådda 404 p. Thure Lundberg, som slutade på andra plats, kom dock endast 8 p. efter segraren.

Efter denna femte tävling är ställningen mellan klubbarna:

1. D. I. F.	7614 p.
2. B. K. S.	7436 »
3. X. B.	7177 »
4. A. S. K.	7056 »

Svenska mästerskapet.

Tävlingen om svenska bowlingmästerskapet gick av stapeln söndagen den 11 april. Om mästerskapet tävlas från och med i år på fyra banor med två serier bästa- och två serier sämstahandslagning.

Från Djurgården hade anmälts Hilding Lundberg och Bång, den förstnämnde tippad som pristagare eller varför inte rent av som segrare och detta på goda grunder: hans utmärkta vänsterhandslag. Som det nu gick, misslyckades emellertid Lundberg kapitalt i sin första serie och därmed gingo chanserna all världens väg. Hans resultat blev $104+187+162+209 = 662$ poäng, varmed han slutade som 11:te man på Fenix och 21:sta i hela tävlingen. Bång kom från början ur slag och nådde endast 479 poäng. Vi räknade ut att detta renderade honom så där omkring »schuttischätte» plats i hela Sverige, vilket ju trots allt ej kan kallas dåligt i ett land med nära 6 miljoner invånare!

Svensk mästare blev för andra gången Sven Björkander, S. I. S., med 747 poäng.

Föreningsmästerskapet

spelas, såsom tillkännagavs i förra numret, lördagen den 24 april kl. 7 e. m. Anmälningstiden utgår onsdagen den 21 april.

Detta föreningens första mästerskap i bowling synes ha väckt mycket stort intresse även hos medlemmar icke tillhörande sektionen. David Sandkvist, Ala, Skutis, Åke Ekman, Höglund m. fl. ha redan meddelat att de ämna starta och träningen bedrivs på alla håll och kanter med största intensitet. Härom kvällen satt Petsén på Feiths och berätt-

Uppsnappat

Tvåhundra

nya medlemmar har föreningen erhållit under årets första kvartal. Denna siffra torde beteckna rekord, i vilka annaler som helst!

Under samma tid ha vi gjort oss av med

Ett hundrafemtio

gamla, oanträffbara, osynliga och skyldiga medlemmar. O. S. har tagit itu med en räxvst i matrikeln, och Ala har ett hundgöra att gallra, kräva och ordna. Men ordning är det nu, en aldeles utmärkt ordning. Och betalar avgifterna gör allt folket snällt och vänligt. Hittills till och med så samvetsgrant att alla rekord i den vägen äro slagna.

Idrottsmärket

erövrades 1919 i brons av djurgårdarna Erik Bergsten, Gösta Hak, Fred Skoglund, Eric Svärd, Egil Torbiörn, Olof Wikström och Alb. Öijermark, samt i silver av C. G. Swanberg och Kurt Widgren.

tade inför ett andlöst uppmärksamt auditorium att han ett par dagar tidigare slagit »ättadubbla» sex gånger en suite ute på Djurgårdsbrunn och dagen efter överraskade en konstapel i 1:sta distriktet Söderqvist i färd med att söka få loss ett av de stora stenkloten framför Riksdagshuset. Han skulle träna på högeringång i andra kammaren, stod det i polisrapporten.

Bång (A. T. Vasa 74 04) lämnar alla upplysningar, som önskas. Att Wåhlin jämte en hel del övriga grosshandlare och andra pampar lovat förhöja tävlingens glans med värdefulla hederspriser, intygas u. p. a. av

M r X.

WESSLINGS

LEVERERADE ALLA DE FÖRTRÄFFLIGA VARORNA TILL VÅR SENASTE

BASAR.

Denna firmas värdefulla och intressanta »Rådgivare för basar-anordnare» erhålles fritt.

Adressen är:

Wesslings Kortvaru-Aktiebolag
Kornhamnstorg 49, STOCKHOLM.

DJURGÅRDARE!

Samla Edra

IDROTTS-FOTOGRAFIER

HERZOGS AMATÖRALBUM

Försäljas i varje välsorterad Bok- och Pappershandel eller Fotografiskt magasin.

1111.

Det betyder mål nr. elvahundraelva, det vill säga Djurgårdens första lags.

Över 1,000 mål ha av flitiga djurgårdsforwards plockats in i tillspillogivna målburar under de tjugu gångna fotbollsåren; en ganska fräppant siffra. Om man betänker, att det per match sällan göres mer än några stycken mål.

Här är nu för ögonblicket icke meningen att prata omkring detta tema, Djurgårdens 1,000 mål, utan endast att omtala ett, mänskligt att döma, vårt fotbollmål nr. 1111, kommer att inträffa i sommar.

Vem gör detta mål? Vi ämna inte tala om, hur långt över tusensiffran vi redan hunnit. Det skulle ta bort litet utav spänningen men vi kunna delgiva intresserade den misstanken, att målet väl kan vara att vänta bortåt tävlingen om svenska mästerskapet. Tänk om det kunde slumpa sig så att Djurgården bleve svensk mästare med sitt mål nr. 1111.

I alla händelser kommer den spelare, som gör detta mål, att som minne erhålla någon liten trevlig tingest. Och att föreningen kommer att köpa den boll, som behedras med detta uppdrag nr. 1111, tar redaktören för givet.

Medaljen

är nu klar i stans. Tvenne gipsavtryck finnas uppe i klubblokalen och av dem ser man väl att vår nya medalj otvivelaktigt är den vackraste i Sverige.

Boxning**Föreningsmästare 1920.**

- B. Jansson, pappersvikt.
- V. Åkerlund, bantamvikt.
- E. Victorin, fjädervikt.
- O. Kjällander, lättvikt.
- A. Höglund, weltervikt.
- C. Andersson, mellanvikt.
- D. Lindén, tungvikt.

Föreningsmästerskapen.

Föreningens första mästerskapstävling i boxning gick under stor tillslutning onsdagen den 25 mars.

Av föreningens inte mindre än c:a 140

st. aktiva boxare, hade ett trettiotal ansett sig kunna ställa upp i tävlingen om den synnerligen eftersträfvansvärda titeln föreningsmästare. Och av dessa stodo sig ovanstående sju man längst och bäst. Och blevo 1920 års och Djurgårdens första föreningsmästare.

Trängseln i medlemsbladets spalter är som bekant kronisk och förgiftar även det utrymme, som är tillmätt för bidragen under rubriken boxning. Alltså blir jag nödd och tvungen att fatta mig kort och drar igenom den väl besökta, intressanta och spänningsmättade tävlingsdagen som hastigast, framför allt sysslande med våra mästare.

*

Pappersviktarna voro inte mindre än nio, samtliga med ruter i sig och stil på sig. Finalisterna Jansson och Eklund hade en synnerligen seg uppgörelse, med extra rond; denna sista var givetvis Janssons, med utmärkt effektiva stoppstötar bl. a. Båda boxarna synnerligen lovande. — Jansson är en av Weimarks bästa elever och har en flytande stil och en kraft, som för en pappersviktare är alldeles märklig — detta gäller även Eklund — samt framför allt klart huvud och stort lugn.

Bantammästerskapet vanns av V. Åkerlund på knockout i tredje rond. Östervall gick i golvet med precision,

FÖRENINGSMÄSTARNA 1920 i Boxning.

Jansson, Åkerlund, Victorin, Kjällander, Höglund, Andersson, Lindén.

efter att dock ha presterat ett utmärkt arbete mot den ganska självskrivne mästaren. — Åkerlund är fin. Det kommer att bli en ypperlig boxare av honom, och blir garden bara bättre, så ställa vi upp honom mot vilken annan svensk som helst — och hålla på honom utan tvekan.

Fjädervikt gick till Victorin utan final. Rydströms och Bäckströms semifinal tog för mycket på den förra, segrarens, krafter, för att det skulle ha räckt mer än till en första rond mot vår ringvane och vältränade Victorin. Rydström avstod också utan strid.

Lättviktsfinalen blev kort. Kjällander gick hårt och energiskt, utvilad, som han var, mot den redan vid matchens början trötta Lindström. Denne hade nämligen haft en forcerad match tidigare mot Anderson och gav upp i finalens första rond. — Kjällander är också en av våra allra mest lovande ungdomar, i besittning av ett ettrigt stridshumör, den verkliga fighterandan, hyggelig stil, som kan bli bättre, samt kraft och snabbhet.

Welterviktsklassen räknade sju man. Finalen gick efter många matcher mellan Höglund och Myrong. Den senare blev diskad för otillåtna slag i första rond; hade kanske annars med sina hårda slag och kraftigare fysik vunnit. Höglund hade två ansträngande matcher framför sig, när han gick fram till finalen. — Höglunds stil kommer att bli vacker, bara den blir inarbetad; för övrigt slår han hårt och klokt och är av förståsigpåare belastad med en massa förväntningar.

Mellanviktsklassen avgjordes direkt i final, där Conrad Andersson, på sitt eleganta och vinnande sätt, i tre ronder obarmhärtigt höll Granath i en evig halvgroggy. Granath fälde mycket stryk. — Att Andersson är vår och en bland Sveriges elegantaste boxare är ju så allom bekant, att det inte behöver upprepas. Slår han nu snart bara litet hårdare och inte nonchalerar motståndaren för mycket, kommer han att bli urstyv och vår stolthet.

Tungviktsklassens alla kämpar försvunno, när Lindén ställde upp. Utan match, liksom Victorin, fick han sitt väl-förtjänta mästerskapstecken. Och det är han, punkt och slut, man till att försvara ännu många år.

*

Som helhet måste tävlingarna glädja en. Swanbergs synnerligen goda ledning i sektionen, Acke Johanssons och på sista stone C. A. Anderssons intresserade arbete, samt Weimarks förmåga att lära bort den konst, i vilken han själv är mästare, måste emellertid ha ett stort erkännande. Deras arbete har varit vintersäsongens största, ty det vill till att låta tre kvällar i veckan gå åt, utan att förslappas!

Heders, kamrater! Det är hela föreningens och framför allt boxarnas hälsning vid säsongens slut.

A la.

Till boxarna.

Några ord om träning under sommaren.

Ingen, som under den gångna vintern tränat för att bli en duktig boxare — och sålunda icke bara motionerat —

Allm. Idrott

Sektionen

står alldeles tydligt inför en period av uppryckning. Dess energiske sekreterare, Brodin, är förhoppningsfull och de yngsta ungdomarnas sympatiske ledare, Skoglund, Fred, är likaledes övertygad om att resultatet av sektionens arbete i sommar kommer att bli överraskande.

Det saknades en ordförande rätt länge. Men så fingo de övriga styrelseledamöterna tag i vår gamle vän Seth Lindblad, under de senaste 10 (?) åren förundsfiguren vid våra idrottstävlingar, och han åtog sig klubbans.

I styrelsen ingick dessutom den energiske och intresserade A. H. Nilsson, den lika intresserade, men icke lika energiske Sven Jonsson samt vår gamle medlem Sven Rydow, som ställt sin kapacitet till förfogande, bl. a. som funktionär.

Ungdomsavdelningen står inför en alldeles särskild uppryckning. Ty småpojarna skola omhuldas, det har Fred lovat. Och han är nog mannen att göra det, ung, intresserad och entusiastisk, som han själv är.

skall tro, att det nu är tid att lägga sig på latsidan. Nej, om Djurgårdens boxare skola kunna stå sig i den skarpa konkurrensen nästa vinter, måste det tränas, och tränas grundligt.

Det är mig icke obekant, att andra föreningars boxare under den kommande sommaren komma att ligga i förbrinnande livet.

Därför Djurgårdsboxare! friskt humör! Träna och träna grundligt, så kommer ära och lön nästa vint!

Nu när sommaren kommer, vilka härliga tillfällen ges icke till trevliga och nyttiga sammankomster ute på vår idealiska idrottsplats Traneberg. Där finns att tillgå boxhandskar, boxboll, sandsäck och härlig terräng. Kort och gott, allt är idealiskt, och att boxarna, när de hava dylik träningsmaterial till förfogande, skola komma, är självklart, så att de vid kommande tävlingar kunna försvara föreningens färger och taga hem priser med glans.

Med förhoppning att alla göra, vad som kan göras, vill jag ge några råd ang. träningen.

En dagsträning.

1. Vi börja med att springa i kapp med spårvagnen ut till Traneberg, så spar vi därmed en liten slant, på samma gång som det blir en nyttigt språngmarsch.
2. Samling och ut i terrängen en halvtimme, omväxlande gång och löpning.
3. Rephoppning 2 ronder hastigt takt, med omväxlande benrörelse.
4. Boxning på boll eller sandsäck 1 eller 2 ronder. Ej för mycket på sandsäck.

Vårtävlingarna

äro fastställda och gå efter nedanstående program, under Rydows och Jonssons ledning. Alla tävlingar gälla de äldre utom med U betecknade, som gå endast för ungdomsavdelningen. Ö. betecknar Östermalms Idrottsplats och T. Traneberg. Tävlingarna börja på utsatt klockslag. Anmälan vid starten.

2/5	Stadion kl. 10 f. m.:	Föreningsmästerskapet i terränglöpning.
4/5	Ö. kl. 7 e. m.	100 och 800 m.
5/5	Ö. » 6,30 e. m.	100 m. (U).
11/5	Ö. » 7 e. m.	200 och 1,500 m.
14/5	Ö. » 6,30 e. m.	800 m. (U).
16/5	T. » 10 f. m.	höjd och kula.
17/5	T. » 6,30 e. m.	längd o. spjut (U).
18/5	Ö. » 7 e. m.	400 och 5,000 m.
20/5	Ö. » 6,30 e. m.	400 m. (U).
26/5	T. » 6,30 e. m.	höjd o. diskus (U).
26/5	T. » 7 e. m.	längd o. diskus.
3/6	T. » 7 e. m.	tresteg o. spjut.
8/6	T. » 7 e. m.	stav o. slägga.
11/6	Ö. » 7 e. m.	häck o. vikt.
16/6	Ö. » 7 e. m.	10,000 m.

Hela programmet ser sannerligen så frestande ut, att det skulle förvåna, om det icke skulle bli anslutning i tävling om vår nya vackra medalj.

Två föreningstävlingar.

Terränglöpning

var anordnad den 2 april, med start vid Stadion, trevlig och icke alltför svår bana. Deltagareantalet var inte så värt lysande, men tävlingen var kanske något hastigt anordnad.

Den lämnade följande ordningsföljd bland de deltagande friskusarna.

Klass I.

1. S. S. Carlsson 18.35
2. S. Jonsson 19.58

Klass II.

1. K. Johansson 20.09

- ken, det medför stelhet och långsamt.
5. Bollslagning eller kastning med medicinboll.
  6. Fri boxning.
  7. Gymnastiska rörelser. Bålrullning. Armsvägning. Stupfallande armhållning. Ryggböjning bakåt med ländstöd (sittning å stol med stöd för tårna, böjning bakåt).
  8. Massage, varvid vi kunna vara varandra behjälpliga.
  9. Dusch.

Deltag i allmän idrott.

Allm. idrottssektionen kommer att ta emot Er med öppna armar. Deltag i dess hopp- och kastövningar. Löp med dess medlemmar i terrängen, och Ni komma att känna vad gott det gör Eder fysik.

Det gläder mig ofantligt att Djurgårdens boxare under den gångna säsongen gått framåt i så hög grad som nu är fallet och jag hoppas, att så blir förhållandet i ännu högre grad nästkommande säsong.

Jag tackar alla för det förtroende som visats mig under den gångna säsongen, och med förhoppning, att det goda samförståndet måtte fortvara i all framtid, önskar jag djurgårdsboxarna en nöjsam sommar.

Alexius Weimark.

2. O. Swanberg	21.55
3. T. Skoglund	22.49
K l a s s, s k o l u m g d o m.	
1. T. Svennberg	11.05
2. O. Kjellstrand	11.14
3. T. Melin	11.17 ⁵ / ₁₀ .

Föreningsmästerskapen i inomhusdrott

gingo onsdagen den 14 april. Dessa tävlingar hade samlat överraskande stor anslutning; resultaten blevo emellertid svagare än vi hade haft rätt att vänta. I gren- och mellanhopp berodde detta givetvis på de svaga ansatsmöjligheterna (K. F. U. M:s gymnastiksal är ju inte stor); i stående längdhopp var ansatsen — en uppfälld bomlucka, givetvis icke tillräckligt stabil. Att inomhushöjdhopp med ansats är en svår gren är ju bekant, och vårt resultat är ju därmed försvarat.

Nog av: det var i alla fall trevliga tävlingar, schwungfullt ledda av Rydow, och entusiasm på deltagarna.

Grenhoppet blev segslitet. Wedelin, junior, som vi vant oss att se bortåt 220 och 230 cm., var, liksom Lindblad, irriterad av den korta ansatsen och gjorde icke sin skicklighet rättvisa. Resultat: Seniorer.

1. S. Lindblad 206 cm.

Juniorer.

1. E. Wedelin 206 cm.

2. N. Nordberg.

Mellanhoppet gick ograverat till Lindblad, men med mycket svagt resultat. Alltjämt ansatsen! Resultat: Seniorer.

1. S. Lindblad 289 cm. (Föreningsmästare).

2. Bernt Nylund.

Juniorer.

1. E. Wedelin 272 cm.

Stående längdhopp blev en ganska segsliten match. Ett femtontal deltagare sammanlagt. Till finalen kvalificerade sig tre stycken med precis samma resultat, och där blev utgången följande: Seniorer.

1. S. Brodin 280 cm. (Föreningsmästare).

2. S. Lindblad 276 cm.

3. R. Numan 271 cm.

Juniorer.

1. E. Wedelin 274 cm.

2. G. Nilsson 261 cm.

3. P. Lindberg 249 cm.

Stående höjdhopp, som är en ganska svår tävling, hade också samlat ett ganska stort antal deltagare. Lindblad hade den bästa stilen, men nådde intet uppseendeväckande resultat. Seniorer.

1. S. Lindblad 135 cm. (Föreningsmästare).

2. R. Numan 130 cm.

3. B. Nylund 125 cm.

Juniorer.

1. E. Wedelin 130 cm.

I programmet hade även inlagts, som ovan antytts, tävling i höjdhopp. Densamma resulterade i:

Seniorer.

1. S. Lindblad 155 cm.

2. B. Nylund 150 cm.

Juniorer.

1. E. Wedelin 150 cm.

2. P. Lindberg och G. Nilsson 140 cm. (omhopp båda 145 cm.).

Huller om buller

Dansbanan

har blivit föremål för en mycket omild behandling. Hotad med stängning nämligen. Av vissa korporationer (egendoms-tomtägare, spårvägsbolag, polismyndigheter)! Det blev avslag på vår anhållan om dans.

Nu har emellertid i de yttersta av dessa dagar beviljats tillstånd att den 28 och 29 april samt 2 maj ha dansbanan öppen för allmän dans. Och det är tydligt att det gjorts på prov, för att bedöma om dansbanan kan skötas så pass att den riskfritt kan hållas öppen.

Därför måste alla vara Tranebergsstyrelsen behjälplig med att under de tre dagar, dans är tillåten, med alla till buds stående medel uppehålla ordningen, så att vi kunna få fortsätta. Ty det senare är nödvändigt för ekonomin.

Dansbanan har aldrig haft någon fläck på sig. Samtliga klagomål ha tillbakavisats såsom osanna. Men vi skola i alla fall hålla Idrottsparkens namn högt och visa att anklagelserna mot dansbanan kommit med av misstag i beklagandena (de berättigade) över publikens från Ulvsunda Gille uppträdande.

"Din minnesrikaste match, djurgårdare?"

Köpings I. S. har med anledning av sitt 10-årsjubileum utgivit en minneskrift, bland vars bästa bidrag vi återfunnit nedanstående, signerat av vår gamle vän Karl Gustafsson-Köping.

Samtidigt har detta givit red. idén att låta flera av våra många fotbollberömdheter berätta om sin minnesrikaste match, varför här alla medarbetare i djurgårdsseggar sedan 1899 inbjudas bli va medarbetare i Djurgårdaren sedan 1920.

Att därvid en hel mängd intressanta och roliga saker skulle komma fram är alldeles givet, och jag kan på förhand försäkra alla historieskrivare om att succesen är klar.

Köping har därpå ordet!

Redaktören.

Djupt smickrad över att ha blivit föremål för Eder enquete vill jag härmed söka åstadkomma ett litet bidrag till

Sällskapet Gamla Djurgårdare

bildades på föreningens födelsedag den 12 mars. Det utgör en sammanslutning av alla de gamla, som dels uppnått 35 års ålder, dels varit medlemmar i föreningen i minst 10 år. I dess första styrelse igenkänns de gamla bekantingarna J. G. Jansson, föreningens stiftare (ordf.), Harald Andrén (sekr.), V. N. Petsén (skattmästare), Herman Johansson (klubbmästare) och Ernst Ekberg.

Det är klart, att vi här ha djurgårdsekens kärna. Här ha vi fått stödet bakom oss, något som vi i svåra stunder kunna förlita oss på. Ty de äro inte så få; när de äro fulltaliga äro de ett sjutiofemtal ärliga, pålitliga, fasta djurgårdare.

De som ännu inte ha kommit med, men ha åldern inne, torde anmäla sig hos sekreteraren, adress: Stocksund.

Vi unga hälsa Eder, gamla.

Rekordtabellen

i julnumret innehöll bl. a. en uppgift om att S. Lindqvist ansågs ha den bästa tiden å löpning 1,609 meter (1 eng. mil). Paul Poss har emellertid meddelat redaktionen, att han den 10 sept. 1911 på A. I. K:s intern. tävlingar löpte dinstansen på 4.44⁵/₁₀. Senare har denna föreningsrekordtid ytterligare retuscherats. S. S. Carlsson har insänt uppgift på att han 1913, första året han erövrade föreningens gamla hederliga Dicksonpokal, gjorde det på tiden 4.40%, vilken tid sålunda är den bästa. Ytterligare två tider lära förresten vara bättre än Poss' ovan nämnda. S. S. tog nyssnämnda pokal 1915 för andra gången på 4.44 och K. Svärd löpte redan 1910 på 4.40%.

Ytterligare anmärkningar mot rekordtabellen emotses med tacksamhet.

Eder — som jag har på känn — utmärkta minnesskrift. Detta huvudsakligast av egoistiska skäl, väl vetande att mitt namn därigenom, vid sidan av Murrens, Knatas, Thoddes och övriga nationalhjältars, kommer att leva i tidens evighet. Ty den mänskliga fåfängan strävar ju efter att vinna ära och berömmelse och fotbollen är ju det område på vilket detta lättast vinnes.

Jag beklagar emellertid, att Eder fråga är av sådan art, att jag av vissa skäl ej anser mig kunna besvara densamma. Dels kan jag ej, bland de nära 400 matcher jag spelat, leta ut en och säga att jag just i den presterat mitt minst dåliga spel — det överlåter jag åt mr Jones och övriga s. k. experter att yttra sig om — och dels kan denna sak ej hava något som helst intresse för läsarna av detta historiska dokument.

Den mest minnesrika? Nåja, det kan jag kalla många av alla dessa matcher, men jag vill i stället skriva några rader om den match som skänkt mig den största tillfredsställelsen, den är ju i alla händelser en av dem.

Det var den match vi djurgårdare spelade 1917 i svenska mästerskapets semifinal i Göteborg mot Göteborgs-Kamraterna. Att vi vunno den och därigenom praktiskt taget erövrade detta års svenska mästerskap åt vår förening,

LEON LAGERLÖF

50 år.

Det händer ofta med femtioåringar att man säger: »Tänk att han är så gammal!» Och detta har man allt skäl att säga om Leon Lagerlöf, som den 8 april passerade vändkretsen. Detta dock icke på grund av att han icke skulle ha hunnit uträtta någonting hittills, ty det har han mer än många, utan därför att han fortfarande har samma utseende, som han hade när författaren av dessa rader såg honom för första gången för snart 20 år sedan. Han kan lika bra gå och gälla för en trettioåring som en femtioårsman.

Lagerlöfs första kärlek var cykeldrottningen, och under dess första år var han en flitig deltagare i cykeltävlingar. Bland annat deltog han i den krävande tävlingen Göteborg—Stockholm 1897, vilken tävling ställde deltagarnas uthållighet på ett helt annat prov än t. ex. Mälaren runt. Han var även hemmastadd på banan och deltog för icke så många år sedan med stor framgång i oldboystävlingar på cykel. — Vid sparkstötningstävlingarna under Nordiska spelen 1905 visade Lagerlöf att han även i denna idrottsgren var framstående, och han placerade sig då som andre man efter en annan djurgårdare.

Lagerlöfs sista och största kärlek är

skyttet. För många år sedan deltog han i en skyttetävling, som Djurgården anordnade vid Saltsjöbaden efter en frukost, och om det nu berodde på att de övriga behandlat frukosten mera grundligt än Lagerlöf eller troligare på en

medfödd förmåga att sikta rätt och säkert, är ej gott att veta, men han besegrade de övriga, ehuru det lär ha varit första gången han deltog i dylik tävling. Efter detta blev han intresserad för skjutningen och har sedan tillhört landets bästa skyttar. Som skytt har han i allmänhet representerat Stockholms frivilliga skarpskytteförenings sjätte kompani, vilket han bildat bland djurgårdare, men en och annan gång har han skjutit för Djurgården i tävlingen om Göteborgspokalen och då bidragit till att föreningen kommit bland de främsta.

Lagerlöf har icke blott varit en aktiv idrottsman. Han har därjämte varit en synnerligen intresserad djurgårdare och har vid många tillfällen lämnat sitt bistånd antingen det gällt ett gott råd, ett pris eller arbete. De som hade nöjet att deltaga i arbetet med föreningens första basarer på gamla Runan glömma aldrig den insats Lagerlöf och hans familj då gjorde, och gjorde på ett så älskvärdt och trevligt sätt.

Alla de som sammanträffat med Lagerlöf värdera i honom en synnerligen gedigen person, flärdfri och vänsäll, varför han också fått många vänner.

Vi hälsa honom på femtioårsdagen.

K. I. Han.

var ju i och för sig glädjande nog, men vi vunno även en, om jag så får kalla den, moralisk seger, liksom vi några veckor förut vunnit en juridisk sådan över samma lag i samma tävling. (På så sätt blev den ju trefaldig.)

Vi voro lottade att en viss dag spela mot Börje et consortes på Traneberg. Dessa präktiga pojkars ledande män ville emellertid tjäna litet (inte så litet ändå) pengar på Ullervi i form av planhyra och fordrade att få matchen förlagd dit. Denna orimliga begäran avsågs helt naturligt, varför Kamraterna förklarade sig avstå från vidare deltagande i tävlingen. Djurgården tilldömdes fullt konsekvent segern utan spel och voro klara för finalen.

Men när någon vecka gått, kom göteborgarna och frågade om de ej kunde få vara med ett tag igen. Ty de ansågo sig ju ha det bästa fotbollaget i vårt avlångs land, och då kunde ju det få mästerskapet likaväl som något av de andra grönköpingslagen. Nu spelade planen ingen roll, det skulle vara lika roligt för dem, om de finge klå djurgårdarna inför dessa senares egen publik.

Som bekant finnes ej »renhårigare» idrottsmän än djurgårdare (till och med jag bjuder till att vara »renhårig» sådan, fastän kanske med växlande framgång) och vi voro glada över att få vinna en verklig seger över göteborgarna — eller bli utslagna.

Detta var förhistorien, som jag anser läsaren bör ha reda på. Så spelades matchen — på Stadion — med oavgjort

spel som resultat. Matchen var en av de hårdaste jag varit med om, men vi djurgårdare kunde vara glada åt att ej ha blivit »manglade» efter noter, sade bl. a. sign. Top oss, ty! göteborgarna ville inte vinna. De ville ha resultatet sådant det blev, sades det efter matchen, för att de, trots allt, ändå skulle få spela semifinalen i Göteborg. Så nu visste vi det. Detta skulle alltså vara förklaringen till, att vi, med endast 8 man på planen under en period av andra halvtid, kunde hålla våra motståndare stängna. Av göteborgarnas Ceve finga vi vidare veta, att det var tack vare vår egen oskicklighet i spelet, som gjorde att 4 av oss voro totalt kampodugliga innan matchen var slut, ty när man spelar mot män, som ha en sådan spelkultur som »Gobben» och hans kamrater, finnes ingen utsikt att bli »justerad», om man ej gör det själv.

Alltnog, vi lappade ihop laget, så att vi, då matchen 14 dagar senare omspelades å Ullervi, endast behövde anlita två reservspelare. Djurgårdsandan är ju känd, och under dessa 2 veckor sammansvetsade denna vackra egenskap laget till en enda gemensam vilja och det lag, som natten före matchen gjorde resan till Göteborg, besatt en moralisk styrka som intet lag, förr eller senare, ägt. Att vi sedan i göteborgspressen finga veta, att vi kunde vara glada, om vi undsluppo med ett nederlag på 6—0, bidrog helt visst endast till att ytterligare stärka vår segervilja, och när Nocke, innan vi lämnade hotellet, stod upp och

gav uttryck för just den känsla som var och en av oss spelare var besjälad av, var matchen redan till hälften vunnen.

Vi kände oss ej alls små gent emot våra segervissa motståndare då vi trädde in på planen, och aldrig en minut under matchens gång släppte vi spelet ur våra händer, utan hade hela tiden ett fast grepp om detsamma. Varje man i laget trodde sig vara vuxen sin uppgift, litade fullt på sig själv, såväl som på sina kamrater. Följden härav blev, att den prisade göteborgska »spelkulturen» i våra ögon sjönk till ett enda metodlöst sparkande.

Det var ett trött Djurgårdsdrag som den dagen lämnade Ullervi fotbollplan. Trött på grund av spänning, viljekoncentration och fysiskt arbete. Men ett motståndarlag som var fullkomligt utmattat. Och här om någonsin var — jag säger det utan skryt — vunnen »en viljans seger över materien».

Att jag och mina kamrater satte ett stort värde på denna seger, är, som var och en kan förstå, förklarligt. Man hade inom sig en liknande känsla, som då man fått ett svårt arbete färdigt, och vid granskningen funnit det fullgott.

Måhända har jag, för min personliga del, i andra matcher presterat ett bättre spel, men jag tvekar ej att kalla denna för den match som skänkt mig den största tillfredsställelsen.

Med högaktning

Karl Gustafsson.

Medlemsavgifterna skola nu betalas. Ö. S. har beslutat att sätta alla medel till för att kassera in dem och bl. a. beslutat införa träningskortsystemet, sedan detta med så lyckligt resultat utexperimenterats inom boxningssektionen. Där har nämligen villkoret för deltagande i övningarna varit, att det löpande årets avgift skall vara inbetald, varemot erhållits ett kort, som berättigat till inträde i klubblokalen. Detta har haft till följd, att mellan — hör, häpna och glädes — 60—70 st. sektionsmedlemmar erlagt stadgeenliga avgifter för 1920.

Början — eller em man nu så vill, fortsättningen — göres nu med brottarna, varefter turen kommer till våra otaliga fotbollspelare, vilka senare endast mot uppvisande av detta träningskort erhålla tillträde till Tranebergs Idrottspark.

Det är nog inte många medlemmar, som förstå, vilket rörelsekapital, som genom årsavgifternas inbetalning tillföres föreningen. Om vi räkna så lågt, som att endast 600 av föreningens 1,000 medlemmar äro betalande — övriga ständiga — och att dessa betala en medlemsavgift av 3:50 kr., så gör detta en summa av 2.100:—. Och lägga vi därtill förfallna avgifter för föregående år (pluralisform) äro vi säkert uppe i Kr. 4.000:—.

En sak har förvånat mig mycket. Här finns det medlemmar, som på föreningens **bekostnad** skickas än hit och än dit i tävlingar; här finns det medlemmar, som använda föreningens **förhyrda** lokal till övning i allehanda idrotter; här finns det medlemmar, som sparka på av föreningen **inköpta** bollar och i av föreningen **dyrt förvärvade** skor; här finns det medlemmar, som få **högt betalda** priser för sina prestationer; här finns det sålunda en hel del gott folk, som ha fått **rättigheter** i legio, med andra ord. Är det då för mycket begärt, att dessa medlemmar fullgöra sin **skyldighet**, sin **stadgeenliga skyldighet**: att betala denna i våra dagar så futtiga lilla avgift av (högst) 5 kronor.

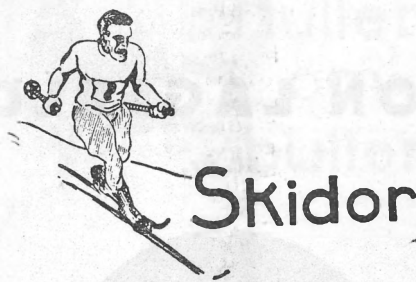
Genom pressen har gått meddelandet om det storslagna förhållandet med medlemsavgifterna i Hellas. Endast 3, säger och skriver tre, man ha där icke (med laga förfall ändock) betalt sina avgifter!! En sådan känsla för att föreningen skall ha, vad till föreningen hör, imponerar. Och manar hos rättvisa föreningsmedlemmar till efterföljd.

Vi ha vant oss vid att ha en dansbana, som drar in pengar, och en fotbollsavdelning, som spelar in lika mycket. Men vi ha inte vant oss vid att förstå, att det finns **utgifter** i samma höga grad.

Nåja, vi skola inte gräla om det här längre nu. Vi skola framför allt **förstå**; och förstå att kravet på medlemsavgifternas inbetalning inte är annat än en rättvis och billig fordran.

Gäck för den skull upp till Wilhelmsson, som träffas på expeditionen tills vidare varje kväll mellan kl. 7—9 e. m. Eller sänd pengarna pr post. Att Du sedan må kunna visa upp ett rent samvete.

Gynna Tidningens
annonsörer.

Post festum

komma, som jag i marsnumret förutskickade, nedanstående tvenne referat. De skulle naturligtvis ha varit inne mera i sammanhang med säsongen, men jag betvivlar, att de trots det sena införandet förlorat ett uns av sin aktualitet.

Framåttävlingen,

ett glansfullt säsongavslut för djurgårdarna

gick av stapeln den 22 februari och medförde en överraskning. Av det utslutande angenäma slaget! Persson fick över Wahlgren den efterlängtdade revanchen, som alltsedan distriktsbudkavlen lekt honom i hågen. D. v. s., det var inte revanchen som var överraskningen, den måste ju nämligen förr eller senare komma, utan Persson lyckades så bra i sin vilda framfart, att både Hansson och Engh fingo se ryggen på den av översvallande energi uppfyllda klubbkamraten. Framåtkannan gick således Wahlgren ur händerna. Vilket emellertid icke heller utgjorde överraskningen. Denna var vida större.

Det hände sig nämligen att Djurgården representerades även i klass II och juniorklassen, för ovanlighetens skull, och icke helt utan framgång, det där annars för det mesta ej varit fallet. Inte tog någon första priset, men så långt ifrån var det inte, vilket visar att man kan börja hoppas på Djurgårdstruppens bestående. Småpojkarne, Bertil Carlsson, Gotte Pettersson och bröderna Nilsson knogade ihop ett obefintligt andra lagpris, sig själva till heder och androm till efterrättelse.

I klass II lyckades A. H. Nilsson komma upp till en tredje placering. Tillfredsställelsen att ha klätt Sterner m. fl. försakade ett osedvanligt brett och gott grin, vilket på intet vis förtogs av underrettelsen om, att källarmästaren på Gåshaga restaurant betingade sig Kronor: En för en slät kopp kaffe i en försttande strupe. Skamligt! Övriga djurgårdare i klassen kunde nått bättre placering, än nu var fallet, om de ej startat med så gott som tom mage. Ett svårt fel i vilken skidtävling som helst, men alldeles särskilt i det före, som då rådde.

Första varvet gick fint men på det andra gjorde sig hungern minst sagt

kännbar och varvet blev åtskilligt drygt. Kontentan: Åt bättre nästa gång, pojkar, före en sådan ansträngande tävling, i annat fall blir det ett straff, i stället för ett nöje, att fullgöra densamma.

Övriga fakta:

1) I:a-klassarna pinnade på väldeliga och räddade första lagpriset, den ivrigt åtrådda Framåtpokalen (för andra gången).

2) Desamma hemförde desslikes tredje lagpriset efter och före resp. Djurholmskamraterna och Framåt.

3) Banan, som enligt utsago skulle blivit en märkesbana, blev minst sagt tvärtom, till stor och djup missträkning för många och icke minst referenten.

4) Föret: sämsta tänkbara. Ett par tum snö och minst lika många grader varmt.

Resultat:

30 km.

Klass I: 1. A. Persson, 2.38.06; 3. O. B. Hanson, 2.40.36; 4. J. Engh, 2.41.10; 5. O. Tandberg, 2.51.58; 7. E. Olsson, 2.58.05.

Klass II: 3. A. H. Nilsson, 2.56.46; 9. E. Eklund, 3.05.58.

I lagtävlingen om Framåtpokalen segrade Djurgårdens I. F. med 8 poäng; 3. D. I. F:s lag II, 25 p.

Klass I. B. (oldboys): 1. S. S. Karlsson, 3.21.49; 2. B. Tandberg, 3.33.15; 3. B. Höglund, 3.34.30.

Juniorer, 15 km.: 4. B. Karlsson, 1.34.20.

Damer, 10 km.: 4. K. Johanson, 1.06.23.

Vidi.

Svenska mästerskapen

som vanligt arrangerade av Sv. Skidförbundet och dess Främjande, gingo i år av stapeln i Bollnäs. Tävlingarnas långa rad inleddes med långdöpningsarna sex och tre mil. Djurgården saknade representant å den förra, medan Hansson, Sandström, Persson och Eng slukade de tre milen för glatta livet, och lyckades i broderlig förening hemföra tredje lagpriset.

Hansson hade alla utsikter att kunna slå ett stort slag, men ett fatalt skidbrott stängde honom alldeles. Fick således åka över hälften av banan med splittrad skida. Vid sista kontrollen erhöi han en ny, och gick sträckan därifrån till målet på bästa tiden eller i det närmaste 2 min. bättre än Lingvall. Joel Eng gjorde en flott löpning och slutade med placering som sjätte man. Sandström och Persson slutade som resp. 12:e och 18:e.

Budkaveln blev en missträkning, i thy att Djurgårdens lag fann sig ganska grundligt slaget. Första sträckan Edsbyn—Simeå (fågelv. 35 km.) löptes av Hansson på briljant sätt, och han kunde avlämna budkaveln till Sandström endast tre minuter efter första man, P. Jonsson, Bollnäs. Andra sträckan, Simeå—Trönö kyrka—Söderhamn (50 km.) gick däremot mindre lyckligt. Sandströms orientering var byggd på den föregående dagens väderlek, men den nyfallna snön omintetgjorde alla beräkningar, och vägen genom terrängen, i verkligheten kortare, blev åtskilligt drygare än landsvägarna, som flertalet andra lag valde. Å

sista sträckan, Söderhamn—Bollnäs (35 km.), bättrade Eng upp placeringen en hårsman, alldeles lagom att distansera Djurnsholms-Kamraterna.

Den kombinerade back- och terränglöpningen gick då mera i Djurgårdens tecken. Terränglöpningen var för övrigt säkerligen den svåraste som gått i sv. mästerskapet, varför Lill-Einar var på mammas gata. Vi citera Idrottsbladet: »Lill-Einar löpte utmärkt och klarade terrängsvårigheterna på ett sätt, som ställer honom i en klass för sig. Man såg ingen tvekan eller räddhåga, utan ständigt samma burdusa, fräcka framfart. Gunnar Tandberg är också bra, men saknar klubbkamratens smidighet, samt är dessutom tyngre.» Isaksson och Wicklund åkte sämre än väntat, då de kommo direkt från flolmenkolletävlingarna, och, i motsats till de övriga Stockholmsåkarna, sålunda haft tillfällen till både träning och tävling. I klass II segrade A. Lindström, närmast följt av John Johnsson.

Backlöpningen klarades dagen därpå, söndag och spelens sista dag. Einar började dåligt. Föll de två första hopen, vilka lyckligtvis gällde den enbara backlöpningen. De två återstående, utförda i god stil, tillförsäkrade honom ett välförtjänt mästerskap i kombinerad åkning. Av övriga Djurgårdare framträdde

egentligen endast Lindström, som segrade i sin klass, och nu alltså rycker upp i förstaklassarnas ej alltför djupa leder. Nisse Lind är i år sämre än förra året och lyckades ej nå högre placering än sjätte i backlöpnigen. Mästerskapet i backe vanns av Ahnlund med dagens längsta språng men med mindre god stil. För övrigt verkade ansatsen mera markerad än verklig, ett fel som vidlåder ett flertal andra åkare. Tävligen tog mycket karaktär av chansåkning, på grund av de starka vindbyarna, och detta förklarar att M. Jakobsson och Sund föll ur räkningen.

RESULTAT.

Kombinerade tävlingen.

Klass I.

- 1) E. Olson, 38,05;
- 2) A. Isaksson, 34,93;
- 4) O. Wiklund, 34,45;
- 7) A. H. Nilsson, 33,95.

Klass II.

- 1) A. Lindström, 32,83;
- 3) O. Jonsson, 24,55;

Backlöpning.

Klass I.

- 3) A. Lindström, 72,6;
- 4) A. Isaksson, 72,00;
- 6) N. Lind, 71,7.

Vidi.

*

Min högt skattade medarbetare Vidi försvinner i och med ovanstående trevliga referat för en rundlig tid ur medlemsbladets spalter. Dess innehavare, vår energiske skidsekreterare C. A. Lundquist, går nämligen en grå framtid (på ett år) till mötes i kronans fältgrå uniform och lämnar efter sig en strandsatt redaktör och en lika strandsatt skidsektion.

Den förre passar på att tacka för hjälpen, som varit stor och sympatisk, och hoppas paa gjensyn efter den avtjänade tiden.

Skidsektionen har nog också ett tack att framföra. Lundquists arbete i den samma har alltid präglats av entusiasm och energi, och han torde också, trots sin ungdom, ha fyllt platsen, så att han önskas tillbaka.

A 1 a.

DJURGÅRDAREN

utkommer med 12 nummer om året och utdelas gratis till föreningens medlemmar.

Annonsavdelning.

ANNONSPRIS:

15 öre pr mm. spalthöjd, (Spaltbredd 58 mm.).
Marginalannonser 10 Kr.

Juvelerare

O. B. Sjögren

Drottninggat. 80 Sportpriser
(Hörnet av Kungsgat.)

Djurgårdare

Du blir väl rakad, klippt och behandlad om Du går till

Raksalongen Majorgatan 2
påstår en av våra revisorer.

FENIX'

Kägelbanor

Besök dem! Ad. Fred. Kyrkog. 10
(linje 1, grön, stannar).

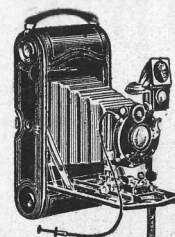
FRANS SVANSTRÖM & Co. PAPERSHANDELSAKTIEBOLAG

Detaljaffärer:

Myntgatan 1   Drottninggatan 6
Norrmalmstorg 1   Södermalmstorg 8
Jakobstorg   Handverkareg. 8.

Rit- & Skrivmaterial

IDROTTS-
MANNEN

KÖPER SIN
KAMERA

— — — — —
OCH ÖVRIGA UTRUSTNING, SAMT LÅTER
FRAMKALLA, KOPIERA OCH FÖRSTORA
SINA BILDER HOS

A.-B. Hasselblad-Scholander
HAMNGATAN 16.

BOXNING

Öppet 8—11 f. m. och 5—8 e. m.

A. WEIMARKS
INSTITUT
STORKYRKOBRINKEN 3
ALLM. TEL. 11917.

JIU-JITSU

Andra tider efter överenskom.

BOESËNS FOTO-MAGASIN

Hos
GREVTUREGATAN 1

kopierar man bäst,
framkallar fortast,
förstorar billigast.

FÖRSÄKRINGS-KOMPANIET.

Generalagentur för
— HANSA —
Hamngat. 13, 2 tr.
R. T. 31550 - A. T. 1019
Förmedlar alla slag
av försäkringar

Ombud i D. I. F.: C. G. SWANBERG

SÖDERBERGS KONDITORI

Till
HAMNG. 36, BIRGERJARLSG. 3

skall man gå o. frukostera,
luncha o. supera.
Där är treffligt, gott o. billigt

Uppskjut
inte att slå ett slag å

Reginas Bowlingbanor

Drottninggatan 44-46.

OM DU VILL TRÄFFA IDROTTS-
KAMRATER SÅ GÅ ALLTID TILL

FEITH'S

Strandvägen 1, Drottninggat. 40
Hornsgatan 1 ∴ Sveavägen 21

Gedigna
Guld- och Silverarbeten

Juvelerare O. B. Sjögren

Drottninggat. 80, (hörnet av Kungsgat.)

LANGBORGES

5 Birger Jarlsgatan 5.

Förnämsta inköpskälla för all
slags förstklassig Sportmaterial

Gummiskor, Spikskor, Fotbollsskor.

VID MÅLET

för erhållande av förstklassiga Artiklar till
SOMMARSPORT, BOXNING,
FISKE, JAKT och SKYTTE

är Ni först då de inköpas hos

Mauritz Widforss' H.-A.-B.

— Kungl. Hovleverantör —

Klarabergsgat. 31, Drottninggat. 88, Götgat. 11

Hovjuvelerare

HALLBERG

Stockholm - Drottninggatan 6

MALMÖ, ESKILSTUNA,
SUNDSVALL, ÖREBRO,
SKÖVDE, KARLSHAMN,
JÖNKÖPING, UPPSALA,
GÖTEBORG.

Fullständig uppsättning

av
Idrottsredskap & Fotbolltillbehör

hos

Bröderna Sandströms Sportaffär.

BIRGER JARLSGATAN 23.

NÄRA STUREPLAN